

„СВЕВЛАД“ – www.svevlad.org.rs

Александра Маринкович Обровски, „Модра Гора – забытое сербское имя? Очерк о сербских/славянских именах, записанных в «Дечанской повеле (грамоте)»“

Опубликовано: май, 2010.

Александра Маринкович Обровски МОДРА ГОРА – ЗАБЫТОЕ СЕРБСКОЕ ИМЯ ?

Очерк о сербских / славянских именах, записанных в «Дечанской повеле (грамоте)»

Резюме

„Дечанская повеле“ (грамота), как один из старейших сохранных письменных памятников времени сербского средневековья, является богатейшей почвой для ономастических исследований. В данном эксперименте внимание уделено именам сербского/славянского происхождения, в частности имени Модра Гора, которое в современных именованных не указывается.

Также прилагаются имена которые могут быть отреконструированы из патронимов, отраженных в этом же документе.

Ключевые слова: имена, ономастика, Сербия, Косово и Метохия, Дечани.

Что такое „Дечанская повеле“?

По сей день в южном сербском крае Косово и Метохия, что недалеко от города Печ, окруженного албанскими экстремистами, готовыми его уничтожить либо провозгласить своим [5], держится один из красивейших сербских средневековых монастырей – Дечани. Во время возведения Высоких Дечан, как его Сербия с гордостью называют, тогдашний сербский король Стефан Урош III подарил ему в собственность значительные земли (метохи): села, селения, реки, источники, озера, холмы, горы; людей – налогоплательщиков – скотоводов, рыбаков, земледельцев, ремесленников...

Вся территория, от реки Белый Дрим в Метохийско-призренской низменности до Комов в Черногории, и от города Печ до реки Валбоны в нынешней Албании, принадлежала монастырю Высокие Дечани. Об этом распоряжении о дарственной свидетельствует подлинный документ под названием „Дечанские хривосули (повели)“ который заверен королевской золотой печатью.

На протяжении последующих веков, и в неблагоприятных для Сербии исторических обстоятельствах (падение Царства и многовековое османское иго, а также многочисленные бомбардировки в последних двух веках), уничтожено немыслимое количество самых значительных сербских рукописей, которые являлись лучшим свидетельством о сербском имени, самобытности, культуре. Лишь во время бомбардировок Белграда нацистской Германией, 6 апреля 1941 года, когда дотла сгорела сербская Народная библиотека, уничтожено 350 тысяч книг и средневековых рукописей на кириллице, особенно из периода с 12 по 15 век, т.е. из золотого периода сербской средневековой

государственности. Хотя сегодня „Дечанская повесть“ осталась одним из немногочисленных документов.

Значение „Дечанской повести“ для общеславянской ономастики

„Дечанская повесть“ написана старым сербскославянским языком и большей своей частью представляет описание имений и жителей (мужчин!) на указанной территории. Помимо того, что можно многое узнать о существующих в этом крае ремеслах, образе жизни людей в селах и городах, изучать топонимику, „Дечанская повесть“, самый объемный, до сих пор сохранившийся именованный у Сербов с Косово и Метохии, представляет собой лучший источник для изучения не только сербской, а славянской ономастики вообще.

Профессор Гркович отмечает, что в „Дечанской повести“ внесено более 30 тысяч единиц имен [6] – славянского, христианского и гораздо меньше влашко-романского и албанского происхождения.

Помимо того факта, что священниками оказывалось определенное давление на население давать детям христианские имена (библейские, греческие, латинские), бросается в глаза огромное богатство народных сербских / славянских имен, а также тех, которые напрямую связаны с народной религией и мифологией.

Сербские / славянские имена в „Дечанской повести“

Ниже приведенный список сербских / славянских имен написан современной кириллицей, установленной путем реформы Вуком Стефановичем Караджичем в 19 веке, за исключением случаев, когда в сегодняшнем алфавите отсутствует согласие между графемами и фонемами того времени.

Исходя из использованной Милицей Гркович [2] модели, мы сохранили „тонкое ерь“ – ь и „ять“ - ѣ.

Антропимы представлены по алфавиту, а именно:

- (1) – в первом абзаце приведены имена, которые Милица Гркович утвердила как сербские / славянские и, вместе с остальными, включила их в „Реестр антропимов и патронимов“ [2, 156-213];
- (2) – во втором – имена, которые мы дополнительно обнаружили в „Дечанских хривосулях“ в издании Милоевича [1];
- (3) а в третьем, антропимы, отреконструированные нами на основании патронимов, записанных в „Дечанской грамоте“ [2, 156-213].

Б

(1)

Бабота, Бабуныц, Багреш, Бајалъц, Балван, Балија, Балко, Балоје, Баља, Баташ, Батило, Бер, Бера, Берак, Беран, Бере, Беривој, Берило, Берислав, Берихна, Берко, Берије, Беруј, Бестуд, Биковыц, Блажуј, Бобе, Богавыц, Богдан, Богдаша, Богде, Богдило, Богило, Богина, Богиша, Бого, Богоје, Богослав, Богош, Богужив, Богуј, Богулин, Богун, Богут, Богута, Богушин, Бодин, Божа, Божан, Божета, Божин, Божић, Божлин, Божурин, Боја, Бојадин, Бојак, Бојан, Бојин, Бојиц, Бојица, Бојко, Бојчин, Бокта, Бокша, Бокшин, Бољак, Бољан, Бољерад, Бољеслав, Бољета, Бољин, Бољиц, Бољко, Бољчин, Бољшин, Боре, Борика, Борло, Борислав, Борић, Бориша, Бороје, Боруј, Борхан, Бочан, Бошан, Бошко, Браја, Брајак, Брајан, Брајен, Брајехна, Брајило, Брајимил, Брајислав, Брајић, Брајиша, Брајко, Брајун, Брајуна, Брал, Бране, Бранета, Бранислав, Бранко,

Браноје, Брат, Брата, Братан, Братанџ, Братач, Братеша, Бративој, Братијан, Братије, Братило, Братислав, Братица, Братић, Братиш, Братко, Братован, Братоје, Братољуб, Братомил, Братонџ, Братослав, Братота, Братохна, Братош, Братуј, Братулко, Братул, Братун, Братуна, Братуш, Братушин, Братушко, Братхан, Братџн, Бритва, Брз, Брзота, Брлан, Брлић, Бугарин, Будак, Будан, Буде, Будивој, Будило, Будимир, Будислав, Будица, Будиша, Будља, Будмил, Буднић, Будоје, Буђен, Бујак, Бујан, Бујиша, Бујко, Бујсил, Буковџ, Букур, Булат, Булин, Буљн, Булан, Буљан, Бунџат, Бура, Бутко, Бучије, Бучић, Бушат, Бџан, Бџко, Бџослав, Бџош, Бџша, Бџџ.

(2)

Богдаш, Богша, Болин, Брателин, Братуљ, Бунша.

(3)

Балша, Богдич, Богул, Бојета, Бранич, Братијак, Братодраж, Бунило, Бџбрад, Бџљај.

В

(1)

Везилија, Велијан, Велимир, Величко, Велко, Велоје, Веселко, Видоје, Видослав, Видош, Вилчић, Винубрат, Витан, Витица, Витко, Витоје, Витомир, Витош, Вишан, Вишко, Влад, Владило, Владимир, Владислав, Владоје, Влк, Влка, Влкоје, Влкооча, Влкослав, Влкота, Влкохна, Влкша, Влџај, Влџина, Влџинић, Војак, Војан, Војило, Војимил, Војин, Војислав, Војихна, Војица, Војиша, Војко, Војнџ, Војсил, Волица, Воша, Врагооча, Вран, Вратислав, Врсајко, Врсал, Вршеџ, Врџџ, Семил, Всерад.

(2)

Влчан.

(3)

Велихна, Вратимир, Вџк.

Г

(1)

Гал, Гален, Галџ, Галџи, Гаљен, Гвоздиј, Главатыџ, Глеђ, Глкош, Глушџ, Годабрат, Годен, Годеслав, Годеша, Годоје, Годџбрат, Годџн, Годџслав, Годџша, Гоја, Гојак, Гојан, Гојило, Гојимир, Гојислав, Гојиша, Гојишин, Гојко, Гојтан, Голклас, Голозло, Голоје, Голуб, Голџм, Гоља, Гора, Гороџџт, Горупџ, Гослав, Гостан, Гостило, Гостиша, Града, Градан, Граде, Граден, Градило, Градимир, Градислав, Градихна, Градиша, Градоје, Градџн, Грађ, Грата, Грдан, Грднос, Грдоман, Грдомил, Грдош, Грлин, Грљак, Грубан, Грубе, Грубџ, Грубша, Губер.

(2)

Гој, Гојмир, Гојша.

(3)

Гобин, Грбавџ, Грдуса, Гробша, Грубета, Грубина, Грубџша, Гурибрад.

Д

(1)

Даба, Дабе, Дабижив, Дабиша, Дабоје, Дабыџ, Дајич, Дапче, Дарко, Дароје, Дарослав, Деја, Дејак, Дејан, Дејко, Дејџин, Десан, Десивој, Десило, Десимир, Десислав, Десиш, Десиша, Дехоје, Дехут, Деш, Дешко, Див, Дикан, Добравџ, Добран, Добраш, Добрашин, Добре, Добрен, Добренко, Добрета, Добретин, Добретко, Добреч, Добреш, Добрешко, Добријак, Добријан, Добрило, Добрин,

Добрислав, Добрић, Добрихна, Добровој, Доброгост, Доброје, Доброман, Добромир, Добромишл, Добросин, Доброслав, Добросрд, Доброта, Добротић, Доброхвал, Доброхна, Доброш, Добруј, Добрько, Добрьчин, Добрьшан, Добрьшић, Добрџј, Добрџн, Добрџтин, Доја, Дојак, Дојан, Дојин, Дојко, Дојан, Дојин, Дојко, Доколџн, Доља, Дољак, Дољан, Дољин, Дољић, Дољко, Дом, Доман, Дош, Доша, Драгавџц, Драган, Драганџц, Драгета, Драгетин, Драги, Драгибрат, Драгија, Драгило, Драгина, Драгислав, Драгић, Драгиша, Драгле, Драгља, Драгље, Драгман, Драгмил, Драгмуж, Драгнџј, Драгован, Драговин, Драгоје, Драгојло, Драгоман, Драгомил, Драгорад, Драгосин, Драгослав, Драгош, Драгуј, Драгул, Драгулин, Драгуљан, Драгутин, Драгуш, Драђа, Драђе, Драђета, Дража, Дражај, Дражан, Дражен, Дражеслав, Дражета, Дражетин, Дражило, Дражин, Дражинко, Дражмир, Дражоје, Дражут, Дражџц, Драја, Драјак, Драјић, Драјиц, Драјко, Дракчуј, Драља, Драњехна, Драшко, Држихна, Држоје, Друг, Другуј, Дружа, Дружба, Дружехна, Дружило, Дружоје, Дршко, Дубравџц, Дујак, Дујан, Дујин, Душан, Душле, Душул, Дџдослав, Дџдош.

(2)

Дељак, Долин.

(3)

Десирад, Десџн, Добримир, Добробуд, Доброста, Добрун, Догода, Драгигост, Драгобрат, Драгомир, Дражуј, Драгсин, Драгша, Дџван, Дџвча.

Ж

(1)

Живал, Живаљ, Живе, Жић, Жуд.

(2)

Жлеб (Жлџбџ).

(3)

Жарило.

З

(1)

Завида, Збор, Златар, Златоје, Зоран, Зорислав, Зуб, Зубач, Зџлодраг.

(2)

Зора.

(3)

Злобрада, Зломан, Змијан.

И

(1)

Инослав.

(3)

Инош.

Ј

(1)

Јакоје, Јакота, Јара, Јарко, Јароје, Јарослав, Јеж, Јунак, Јунота.

К

(1)

Калота, Каменар, Клињц, Кнез, Ковач, Козодер, Копил, Копрџц, Косматџц, Кострева, Котен, Котилко, Крајен, Крајимир, Крајислав, Крајиша, Крајко,

Крајник, Крамол, Краса, Крејан, Крецул, Крушевыц, Крушыц, Крнџј, Кртеж, Крчелџј, Куделин, Кудџлин, Куманин, Курикућа, Кьндџд.

(2)

Китомир, Кожан, Комутил.

(3)

Кљун, Костреша, Крагуј(ица), Красило, Красимир, Кртоје, Крџпиш, Кујак.

Л

(1) Ладуш, Лале, Лалин, Лалко, Лалоје, Лалош, Лепчин, Лисица, Лихомил, Лоза, Лојеоча, Лишан, Луд, Лџимир, Лышко, Лџпорџк, Лџпотих, Лџпчин.

(2)

Лџко.

(3)

Лџвај, Лџпота.

Љ

(1)

Љубак, Љубан, Љубен, Љубибрат, Љубимир, Љубихна, Љубоје, Љубол, Љубослав, Љубслав, Љубыц, Љубџн, Љупко.

М

(1)

Малић, Малчић, Мальц, Маља, Манислав, Мацан, Медан, Медвед, Медвџд, Медоје, Медош, Мекиња, Мекша, Мећавыц, Мизко, Мил, Милад, Миладин, Милак, Милан, Милатко, Милачин, Милаш, Милбрат, Милгост, Милдраг, Милдруг, Миле, Милен, Миленко, Милета, Милетин, Милетко, Милеш, Милеша, Милко, Милкун, Милкус, Милман, Милобрат, Милован, Милоје, Милослав, Милота, Милотић, Милохна, Милош, Милта, Милтен, Милтош, Милтџн, Милуј, Милутин, Милуш, Милчин, Милчић, Милчуј, Милша, Милшић, Мильц, Милџј, Милџн, Миља, Миљак, Миљан, Миљен, Мира, Мирад, Мирак, Миран, Мире, Миреч, Миреш, Мирко, Мироје, Мирослав, Миротва, Мирош, Мирут, Мирчин, Мирчуј, Мирша, Миш, Младен, Младош, Младџн, Модра, Мојан, Мојиша, Мојко, Мрџен, Мрџица, Мршен, Мрмор, Мрша, Мрштен, Мужбрат, Муха, Мьглић, Мьчар, Мьхооча, Мьлтџн.

(2)

Мамило, Модра Гора, Мрџела.

(3)

Малета, Малеша, Малина, Малоје, Малча, Мећава, Милач, Милча, Момко, Мужило.

Н

(1)

Наглџша, Надиша, Належа, Налџшко, Невад, Негоје, Немања, Ненад, Ненада, Ненадеј, Ненадџј, Неноје, Нерад, Нине, Нинко, Ниноје, Нинослав, Нинош, Новак, Новша, Нџган, Нџгач, Нџгован, Нџгоје, Нџгомир, Нџгослав, Нџгота, Нџгош, Нџжило, Нџја, Нџта.

(3)

Наглота, Неган, Нешуст, Нџгун.

О

(1)

Облиз, Обрад, Обрадџ, Оброје, Одоје, Одолџн, Одоља, Озрак, Озран, Озрен, Озрило, Озриња, Озрислав, Озроје, Озрџн, Окоје, Олица, Отмич, Очиња.

П

(1)

Паук, Петан, Петина, Питомџ, Плнош, Побрат, Побратџ, Поброје, Површко, Погнета, Подраг, Позлата, Познан, Полуглав, Пољак, Пољашин, Помен, Пометко, Помил, Порад, Поручен, Пособџ, Почек, Почрња, Пратеж, Прве, Првко, Првоје, Првослав, Првота, Првош, Првчин, Првшић, Пргоје, Прибан, Прибат, Прибач, Прибе, Прибен, Прибетко, Прибил, Прибислав, Прибић, Прибица, Прибиш, Прибиша, Прибле, Прибо, Прибоје, Прибџ, Прибџн, Прија, Пријак, Пријан, Пријатељ, Пријезда, Пријко, Прикос, Припко, Припша, Приход, Продан, Продаша, Продоје, Прстыц, Пружен, Прџда, Прџдак, Прџдивој, Прџдило, Прџдислав, Прџдиша, Прџдоје, Прџдраг, Прџја, Прџјислав, Прџјко, Прџкала, Прџкочел, Прџљуб, Прџмил, Путислав.

(2)

Прибша, Пријко, Прикан, Прогон.

(3)

Пискота, Првша, Прџдихна, Прџдобар, Прџдун, Пџнич.

Р

(1)

Рад, Рада, Радак, Радан, Раде, Радеља, Раден, Раденко, Радета, Радетко, Радеша, Радешко, Радивој, Радије, Радика, Радило, Радин, Радислав, Радић, Радич, Радиш, Радиша, Радмуж, Радоба, Радобрат, Радов, Радован, Радовин, Радовџ, Радоје, Радојко, Радомир, Радомисъл, Радоња, Радооча, Радосин, Радослав, Радоста, Радота, Радохна, Радош, Радуј, Радул, Радулин, Радуља, Радун, Радут, Радџ, Радџј, Радџн, Радџнко, Рађ, Рађен, Разум, Рај, Раја, Рајак, Рајан, Рајен, Рајин, Рајиша, Рајко, Рајчин, Рајшин, Рако, Ракојко, Растоје, Ратиш, Ратко, Раћко, Рахо, Рахоје, Рахол, Рахул, Рахуљ, Рахун, Рахут, Раш, Раша, Рашанин, Рашин, Рашко, Рашоје, Рашуј, Редило, Репина, Реч, Решето, Рибаш, Рихоје, Роб, Робан, Рогоух, Рошак, Ругља, Руд, Рудан, Рунко, Русин, Рухота.

(2)

Радко, Раћко, Разор, Ратиша.

(3)

Радогост, Радуш, Редивој, Рогош, Руга, Руђа, Рутеша, Рухоје.

С

(1)

Светслав (Светьслав), Свиноглав, Својило, Својко, Свркота, Седраг, Сестроња, Силко, Силоје, Сиљан, Синадин, Сирак, Скориша, Скоровој, Скороје, Скорота, Слав, Славко, Славоје, Славомир, Сладоје, Слађ, Слатко, Служица, Смил, Смол, Смолко, Смољан, Срамко, Срдак, Срдан, Срдило, Стагоје, Стаја, Стајак, Стајило, Стајиша, Стајка, Стајко, Стан, Станило, Станимир, Станислав, Станиша, Станко, Станоје, Станџ, Строја, Стројислав, Стрџзимир, Стрџзо, Стрџја, Сучијак.

(2)

Сладко, Ставер, Сумња.

(3)

Свирыц, Славиј, Славџ, Словимир, Срџмџ, Станета, Сурыц.

Т

(1)

Тврдан, Тврде, Тврден, Тврдислав, Тврдиша, Тврдоје, Тврдѣн, Твртко, Тихан, Тихоје, Тихомир, Тихослав, Тихулин, Тишан, Тођебрат, Тола, Толак, Толан, Толијак, Толило, Толимир, Толин, Толислав, Толиша, Толко, Толоје, Тољен, Трсивлк, Трцало, Туђкрај, Тѣшемир.

(2)

Тануш, Торник, Трилолко, Трошан, Тѣш'мир.

(3)

Тихобрат, Тихул, Трчко.

У

(1)

Увратич, Угнѣд, Узина, Укопај, Уљар, Умѣн, Утол, Утѣх, Утѣша, Утѣшен, Ухильц, Ушоје.

(3)

Утольц.

Х

(1)

Хвалислав, Хвалоје, Хинат, Хлап, Хлапыц, Ходак, Ходан, Ходач, Ходивој, Ходислав, Ходоје, Хотило, Храбре, Храбина, Храја, Храјиша, Хран, Храна, Хране, Хранен, Хранетко, Хранило, Хранимир, Хранислав, Хранић, Храниша, Хранко, Храноје, Хранота, Хранта, Хранча, Хранче, Хранчуј, Храньц, Хранѣн, Хрватин, Хрс, Хула, Хуља.

(3)

Хвалан, Ходимир, Хранета.

Ц

(3)

Црљен.

Ч

(1)

Чапыц, Чибуд, Чипыц, Черноглав, Чрнѣл, Чртало, Чудан.

(2)

Чич'вар.

(3)

Чапко, Чрнат.

Ш

(1)

Шакоје, Шапран, Шарул, Шевѣј, Ширан, Шиша, Шишат, Шишман, Шишоје, Штрбыц, Шушко.

(3)

Шаптѣј, Штульц, Шьвыц.

Возможность существования еще одного сербского имени

Исследователь, проф. др. Милица Гркович, выполнила до сих пор самое значительное и самое объемное исследование „Дечанской повели“ и результаты представила в книге „Имена в Дечанских хривосулях“ [2]. Но, при

создании многочисленных, позже написанных именованных, в процессе обработки подтвержденных в среднем веке имен, „Дечанская повесть“ учитывалась посредственно. Мы даже берем на себя смелость порекомендовать рассмотреть, наряду с выше указанными именами в издании Милоевича, существование еще одного редкого, старого сербского имени. Речь идет об имени МОДРА ГОРА.

Приложение: 18 страница (деталь) „Дечанских хривосуль“, напечатанных, в соответствии с подлинником, в 1880 году [1, 18].

ПОД САКОВ'ЦЬ И КАКО ТРЕПЕТ'НИКЪ ПОТЕУЕ НС' ПРЬКОГА
ЛОУГА. И ПРИСТАМЕ ОУ ІСА'ШАНИЦОУ. СЕЛО ОУЛОКІАН И ХРА-
НОЈЕ А БРАТЬ МОУ ЛАЗАРЬ И БОГОСЛАВЬ ХРАНОЈЕВНИКЪ А ДВА
МОУ ТОЛНЕСЛАВЬ. МНА'ЦЬ А СИНЬ МОУ РАДОСЛАВЬ И ДОБРЕТ'КО.
А БРАТ МОУ КОУМАНИЦЬ А СИНЬ МОУ ПРИВЕСЛАВЬ. ПРИВ'ЦЬ
КОРАНИКЪ. МИЛОШЬ А СИНЬ МОУ РАДОСЛАВЬ А БРАТ МОУ
МОДРА ГОРА А СИНЬ МОУ ТВРДОЈЕ. РАДОУИ ТРОШАКОВНИКЪ.
(fol. 23) ПОПЬ БЕР'КО А БРАТ МОУ БРАКАКЪ. А СИНЬ МОУ
ГОВСЛАВЬ И КРАНСЛАВЬ. А БРАТ МОУ ОЗРОЈЕ. РАДОХ'НА А
СИНЬ МОУ БОГОЈЕ И ВОНСЛАВЬ. ПОПЬ КОНКО А СИНЬ МОУ РА-
ДОСЛАВЬ. И МНА'ШАНЬ И РАШАНЬ. РАШКО А СИНЬ МОУ ДОБРО-

Текст „Милош а сын его Радослав а брат его Модра Гора а сын его Тврдоје“ можно читать двояко: „Милош, а сын его Радослав, а брат его Модра. Гора, а сын его Тврдоје“ и „Милош, а сын его Радослав, а брат его Модра Гора, а сын его Тврдоје“ [7, 90].

К выводу о том, что Модра Гора могла бы быть именем, дополнительно приводит нас и сравнение с одним другим подтвержденным именем. Голо Зло также описано в „Дечанской повели“, и проф. Гркович его вводит в „Реестр“ [2, 169]. Но, в данном случае существует облегчительное обстоятельство – имя Голо Зло подтверждено также через патроним Голозлович.

Но, существуют еще примеры, в которых не произошло полное слияние, такие как: Леп Чин (Лепчин), Гол Клас (Голклас), Драг Муж (Драгмуж), Муж Брат (Мужбрат) и др. О топониме, однозначно, не может быть и речи, потому, что топоним непосредственно до этого определен – село Улочани (Оулокиан).

Из вышеуказанного могли бы предположить, что в 14 веке, недалеко от Печи (в сторону Комово), в селе Улочани жил человек, которого звали Модра Гора. Брата его звали Милош, племянника – Радослав, а сына Тврдойя. Они, как и большинство населения, были Сербам, и у них были определенные обязательства к монастырю Дечани, как это „Повелией“ наложил Стефан – „король всех сербских и приморских стран“ [1, 3].

Значимость „Дечанской повели“ для исследования сербской / славянской истории в общем

Исследование имен имеет еще одну, решительную роль: на основании этих исследований утверждается однозначная этническая принадлежность населения. Если учитывать тот факт, что сербские / славянские и христианские

имена были у свыше 90% людей, записанных на территории, переданной во владение монастырью Дечани, легко прийти к выводу какой народ представлял исключительное большинство.

Напоминаем, чято речь идет не только о части территории южного сербского края Косово и Метохия, а и соседней Албании, т.е. о тех селах из северной Албании, которые были охвачены переписью населения, указанной в „Дечанской повеле“. Так, в селах в окрестности Алтина, на южных склонах горы Проклетье (слив Вальбоны), их 10, имеется общим количеством 91,66 % славянских и 5,35 % христианских имен, а оставшаяся часть – это имена неславянского и нехристианского происхождения [3]. Только одно село, Грева, не соответствует привычной картине, и в нем отмечено 20% славянских, 65,71 % христианских и 14,29 % албанских имен либо имен другого происхождения [3]. Еще аул Тузи и село Кушево в окрестности Скадарского озера дают похожую на село Грева [3] этническую картину. Все остальные селения – это жители исключительно славянского происхождения, более чем 90%.

Именно поэтому „Дечанска повеле“ является неоспоримым доказательством территориального распространения сербского населения и сербской культуры, и как такова, она представляет неповторимый источник для исследования истории и культуры всех Славян.

Литература

1. "Дечанске хрисовуље" – издатель Милош С. Милојевић. Гласник Српског ученог друштва, штампано у Државној штампарији у Београду, 1880.
2. "Имена у Дечанским хрисовуљама" – Милица Грковић. Филозофски факултет у Новом Саду, Институт за јужнословенске језике; Нови Сад, 1983.
3. "Лична имена у неким насељима северне Албаније и словенско-албанске везе у светлу антропонимије" – Милица Грковић. Зборник радова са Међународног научног скупа, Цетиње, 21-23.6.1990. Електр. издание: http://www.rastko.rs/rastko-al/zbornik1990/mgrkovic-imena_1.php
4. "Књига о Косову" – Димитрије Богдановић. САНУ, Београд, 1986. Эл. издание: http://www.kosovo.net/sk/rastko-kosovo/istorija/knjiga_o_kosovu/index.html
5. "Глас јавности" од 21.01.2009; <http://www.glas-javnosti.rs/clanak/tema/glas-javnosti-21-01-2009/nece-proci>
6. "Дан" од 05.03.2010; <http://www.dan.co.me/?nivo=3&rubrika=Feljton&clanak=221992&najdatum=2010-03-03&datum=2010-03-05>
7. "Косово у повељама српских владара" – "Беседа", Бања Лука, „Ars Libri“, Земун, 2000.
8. "Дечанске хрисовуље" – Павле Ивић и Милица Грковић. Институт за лингвистику, Нови Сад, 1976.